

Ursvag Gutematch i höstpremiären kraftig Värtanspurt gav segermål.

När ett par minuter återstod av matchen i seriepremiären mellan Gute och Värtan ledde de svart- vita med 2-1 och man trodde att saken var klar, men fastlänningar na kom med en spurt och forcerade in två mål på lika många minuter och vann med 3-2. Slutresultatet var alldeles riktigt, det kunde t. o. m. varit ännu större vinstmarginal, men straffen som gav vi rastmålet var tvivelaktig i alla fall. Någon storpublik var det inte so m bevittnade matchen, c:a 900, och det är betydligt mindre än vi d fjolårspremiären.

Väderleksförhållandena för en bra i match var gynnsamma när Inge Claesson blåste till spel. Under hela första halvlek hände praktiskt taget ingenting. Gutekedjan kunde inte få igång något samspel, det var mest lönlösa långbollar i mitten.

Gute fick mål.

När tre minuter återstod av första halvlek, fick Gute helt plötsligt två mål. Fick, skriver vi helt avsiktligt, ty värda en 2-0-ledning i pausen var man inte. Förspelet till första målet Ivar Lasse Gadd som drog upp ett anfall på sin kant, passade in i centrum där Allan Pettersson mötte med en, bredsida, men fick ändå inte bollen över mållinjen. Tillrusande »Puta» vräkte på för fullt och förvandlade nätet till en vacker strut. Minuten efter var det fårdigt för 2-0. Gute fick hörna och bollen damp ostört ner till Inge Karlsson, som agerade forward och slog bollen i mål.

Det hade inte gått mer än ett par minuter på andra halvlek, då Värtan reducerade o. det var för bedrövligt att se hur passiv Sven Uhr i målet verkade. Ebbe Höglund sköt, eller rättare sagt »tofflade», i väg en boll som gick in precis som den ville. Det var upptakten till en kraftig Värtandominans som varade hela matchen ut. I 40:e min. stack Gute emellan med ett anfall som Allan Pettersson avslöt med skott i stolpen.

Värtan gjorde mål.

Ebbe Höglund blev ordentligt omkramad av sina kamrater, när han i 43:e min. kvitterade och därmed räddade en poäng till de blå-vita. Men ännu en poäng ville man ha med sig hem. Åter var det Ebbe som kom stormande fram, Inge Karlsson tacklade, Ebbe stod på huvudet, domaren drillade, straff! Den tar Sven sa en kollega på pressläktaren, han tog den också första gången, men på returen var han maktlös. Exekutor var Rolf Lind- stål.

Straffen var det allmänna samtalsämnet inne i Gutekabyssen. Han snubblade själv, sa Inge Karlsson. Hur som helst, om straffen var oriktig eller inte. Värtan var värda att vinna, men det var synd att det skedde på ett så diskutabelt sätt.

Värtan överraskade

Om spelarna i Gute skall vi inte orda mycket, utan konstaterar kort och, gott, att Inge, Karl-Uno och »Barnbis» stred tappert i de bakre leden, medan ytterhalvorna inte var så lyckliga i sina förehavanden, då de jämt och ständigt kom på mellanhand. Kedjan skall vi gå förbi med tystnad....

Det här var en överraskning för oss, sa Värtans lagledare Erland Andersson efter matchen. Det har inte gått så bra förut, så att det var riktigt roligt att det gick vägen. Särskilt vår vänstersida tyckte jag gick bra. Kalle Brunnberg på centerhalven var också i gott slag.

Så långt Erland. Vi vill endast tillägga, att hela laget spelade småtrevligt och att kedjespelet flöt bra, så att segern var de absolut värda.

Återstår att nämna, att Inge Claesson dömde, och det gjorde han bra.

RUNE

Gotlänningen
Måndagen 4 augusti 1952
Nr 177

Årgång 69
Lösnummer 20 öre